

Život, rozum, láska, přežití

Každý z nás by nejraději byl láskyplným člověkem, který nemusí bojovat. „Nespadli jste z višně?“ zamumlá Život a podtrhne nám nohy.

Proč? Protože černá díra zformovala naši existenci na místě, kde vládne džungle a boj o přežití.

„Šikana patří ke vzdělání,“ vyleje nám Život do aktovky láhev limonády, a když se učitelka přilepí k naší žákovské knížce a třída se naplno chechtá, stojíme před zásadním rozhodnutím – dokážeme se zasmát spolu s ostatními? Dokážeme přežít ve školní džungli?

Život je krásný, máme lásku. Opravdu ji máme? Vůně, přitažlivost, odvaha se přiznat k sympatiím, náhoda... „Ty vážně ještě nemáš partnera?“ luskně Život prsty a dopřeje nám bonus. Poblouznění! Poblouznění = rozum 0 % + láska 100 % + 0 % pro schopnost slyšet + 0 % pro schopnost vidět. Je to krásné i děsivé zároveň. Dá se to přežít. Už nikdy se nebudeme posmívat lidem, které to potkalo.

Rozum. „Tvůj rozum je ten úplně nejlepší,“ našeptává do ouška Život. Dáme rozum k rozumu a máme tu chaos, hádky, šarvátky, válku.

„Vážně chceš být čestný a spravedlivý?“ uchechtne se Život a napere do nás očkovací sérum. Jeho složení je náhodné, ale obvykle obsahuje: nenávist, závist, chamtivost, žárlivost, nezkrotnou touhu vítězit a ovládat. Dá se to přežít. Přežijí i ti okolo?

Je důležité předat své zkušenosti dětem. „Nic jim nedám. Musí se naučit pracovat a vydělávat.“ Výsledek? „Doma to stálo za houby. V partě mi vždycky bylo líp. Rodiče nechci ani vidět.“

„To já naopak dětem všechno dám a všechno dovolím!“ Výsledek? „Jó, staráme se vo rodiče. Maj krásnej domov duchodců.“ „Já dítěti dala veškerou svou lásku.“ Výsledek? „Nikdy matku neopustím, bude bydlet se mnou.“ Hledání lepší varianty je stále předmětem zkoumání odborníků.

Dejte na selskej rozum. „Tak schválně,“ drcne do nás Život a nasměruje nás k soudu. „Máte pocit, že jste v právu? A podle kterého paragrafu?“ Vzápětí nám soudce napaří pokutu za slovo pitomec. Kdo je a kdo není pitomec? Kéž by zákonodárci museli paragrafy tesat po vzoru Chammurapiho do kamene. Pak by možná u soudu tu a tam zvítězila spravedlnost nad chytrostí dobře placeného právníka. „Jó selský rozum,“ vezmeme psa, jeho miskou na vodu a jdeme bydlet pod most.

Přežití? Přežijí silní, přežijí obchodníci s lidskou bídou, přežijí houževnatí, co se umí přizpůsobit a vyjít s vlky. Bez smečky se pokoušejí žít jen cvoci.

„Vyber si,“ nabídne nám Život seznam smeček – úřednická, pečovatelská, rukodělná, politická, náboženská, umělecká, somrácká, drogová, vědecká, ET (pardon překlep – IT), elitářská, sportovní, zločinecká a hojně rozšířená smečka KKD (každá koruna dobrá). Hladoví utíkají do zemí zaslíbených. „Vítejte nás, nakrmte nás a dopřejte nám na vaše náklady lidskou důstojnost.“ „Vyžeňte je,“ volají ti, kdo tvrdě pracují a mají přesně to, co příchozí dostali zadarmo. „Ty jsi ten spravedlivý, který rozhodne, co je správné?“ „Jenom je tu nechci!“ „Tady máš kouzelnou hůlku,“ podá Život spravedlivému vrbový proutek, „mávní jím a umřou všichni, kterým to ti ostatní přejou.“ „A kolik to bude lidí?“ „Možná milion, možná miliarda, možná si mravenci přejí, aby vymřelo celé lidstvo.“ „A co když umřu i já?“ „Bojíš se? V tom případě použij proutek jako rákosku při výchově nezvedených potomků,“ zlomyslně se šklebí Život.

Přežití s humorem. „Vážně to jde?“ „Máš krátkou paměť. Školní šikana tě nic nenaučila?“ Život nasadí útrpný pohled. Jako správný záludný patron nás nutí do úsměvu a mezitím mizera číhá, kde nám zase nečekaně podrazit nohy.